

Odd Fellow

Bladet 4•05

Organ for Den Uavhengige Norske Storloge I.O.O.F. 83. årgang

DSS Ann Evy Aurdal

side 3

Rebeccakaleir
nr 1 Oslo 25 år

side 6-7

Distriktsrådet – et viktig
samordningsorgan

side 16-17

Intervju med
Sverre
Hjetland

side 4

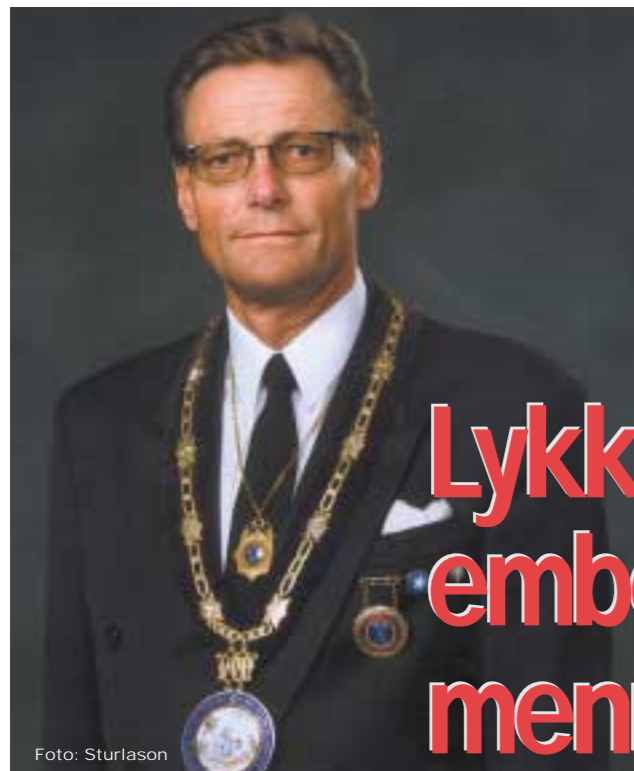
James
Montgomery

side 8-10

Gildene – en del
av Ordenens
rotsystem

side 11-13

Lykke til, embedsmenn!

Disse dager installeres så vel valgte som utnevnte embedsmenn i loger og leire over hele landet. Noen søstre/matriarker og brødre/patriarker fratrer sine embeder etter å ha utført sine plikter og oppgaver i siste valgperiode, andre etter flere sammenhengende perioder. Jeg håper dere som nå går av sitter igjen med en god følelse. En god følelse, som sier: «Jeg gjorde mine embedsplikter – og utførte disse så godt jeg kunne. Jeg håper min loges Overmester, eller min leirs Hovedpatriark, er fornøyd med hva jeg har utrettet. Men aller mest håper jeg at jeg gjennom mitt embede har bidratt til at medlemmene kommer til Ordenens møter, og at jeg, ved utøvelsen av mine plikter, har gitt enhver søster eller bror det som embedet og Ordenen forventet av meg.» Takk til de embedsmenn som nå går av. Mange av dere vil sikkert ved en senere anledning bli valgt eller utnevnt, og jeg velger å tro at dere også da vil svare positivt på en eventuell henvendelse. De fleste av logens og leirens embeder er forskjellige. Enkelte har admini-

strativt ansvar i tillegg til rituelle oppgaver. Andre har i prinsippet kun rituelle oppgaver. Og atter andre mer praktiske funksjoner. Noen av Ordensenheterne har også medlemmer som er aktivt med i gradarbeidet. Det har ofte vært hevdet, og etter min mening med rette, at alle disse arbeidsoppgavene er like viktige. De er like viktige for helheten i et ritual. De er like viktige for den praktiske gjennomføringen av et logemøte, og de er like viktige for den totale opplevelsen for logens eller leirens medlemmer. Så kjære søstre og brødre, jeg ber om at hver og en av dere, i det embedet eller i den funksjonen dere er valgt eller utnevnt, er dere deres ansvar bevisst. Jeg minner dere om at alle de løfter og forpliktelser vi alle har pålagt oss, enten vi er embedsmenn eller ikke, så langt fra er tomme fraser. Ritualene slik de er formet og fremmet gjennom gradaktører og embedsmenn, er arbeid på en selv, arbeid på og for de øvrige medlemmene i logen eller leiren, ja faktisk arbeid også og for våre medmennesker. Albert Einstein, som neppe trenger

noen nærmere presentasjon, skal ha sagt: Ingenting av det jeg kan gjøre kan forandre noe i den store sammenheng. Men kanskje ved å heve stemmen kan jeg støtte den største av alle «saker»; menneskenes godvilje for hverandre og fred på jorden. Lykke til til enhver embedsmann og aktør i loge og leir. Gå til oppgaven med respekt, og si til dere selv: «Jeg skal løse min funksjon på best mulig måte».

Til alle oss andre – vi som skal sitte i vår loge eller leir og bli belært, bli videreutviklet og nyte ritualene, fremførelsen og ikke minst innholdet – vil jeg si: Vis toleranse og respekt for de nye embedsmenn. Vær overbærende med feil som måtte bli begått, men gi vennlige råd når råd søkes. Vi har alle vært nybegynnere en eller annen gang. Og med hånden på hjertet, har ikke også vi feilet selv som erfarne embedsmenn? Den gode Odd Fellow kjennes på det ydmyke sinn.

Enkelte embedsmenn har gjennom årene gitt uttrykk for at visse embedsfunksjoner innen vår Orden er svært tidkrevende. Muligens for tidkrevende. Spesielt er det Sekretær- og Skattmesterfunksjonene det siktes til. Storlogen arbeider, som muligens de fleste kjenner til, med å redusere og forenkle alle administrative rutiner. IKT/data er et verktøy som vil forenkle arbeidsoppgavene i meget stor grad. Imidlertid vil jeg minne om den personlige utviklingen, eller videreutdanning, et Ordensmedlem får, ved svært mange av våre embedsfunksjoner. Ofte har jeg hørt følgende uttalt: «Jeg har vært Overmester og Ceremonimester – og jeg som aldri tidligere våget å ta ordet i noen forsamling». Odd Fellow Ordenen er utviklende på mange plan, kjære søstre og brødre. Selv har jeg flere ganger stillet meg selv spørsmålet: «Hva ville jeg ha vært som menneske i dag dersom jeg ikke hadde trådt inn i Odd Fellow Ordenen for mange år tilbake?»

I Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Harald Thoen
Stor Sire

Vi som er Rebekkasøstre oppfatter oss gjerne som privilegerte i forhold til de mange av våre medmennesker som vi møter i den alminnelige verden. Ikke fordi vi er bedre enn andre mennesker, slett ikke. Heller ikke fordi vi er oss bedre enn andre mennesker i vårt daglige liv, - langt i fra.

Men rett og slett fordi vi gjennom vår Orden og vår loge har fått tilgang til redskaper som legger tydelig vekt på medmenneskelighet og toleranse.

Vi spør oss selv og hverandre hva som er «logens ånd».

Den er i seg selv ingen hemmelighet: Vårt idégrunnlag og våre ritualer gir oss ideer og rammer som bygger opp under de viktigste menneskelige prinsipper:

Vennskap, Kjærlighet og Sannhet.

Så hender det at vi konfronterer hverandre med handlinger og utsagn i det daglige utenfor logen, som vi sier ikke er i tråd med «logens ånd».

Hvorfor klarer vi ikke å leve opp til de idéaler vi dyrker i vårt logearbeide?

Hvorfor føler vi fra tid til annen at alle våre gode ord bare blir «preik»?

Jeg drister meg til å besvare det spørsmålet slik: Fordi vi bare er mennesker, med alle de feil og mangler vi mennesker dessverre er utstyrt med.

Hangen til menneskelig svakhet bor i oss alle. De fleste av oss evner å øyne splinten i våre søstres øye, men ikke bjelken i vårt eget.

Men vi Rebekkasøstre er gitt tilgang til et unikt sett verktøy som gir oss anledning til å se bedre enn de fleste hvordan vi kan hjelpe og støtte hverandre i vanskelige situasjoner gjennom samhold og felleskap.

Sammen kan vi motarbeide at små problemer blir store, og at enkeltpersoner som mener seg berettiget til mye

Rebekkasøster og medmenneske

plass, blir viktigere enn saken. Logen er ingen arena for intrigemakere. Tvert imot skal vi vise hverandre romslighet og søstersinn i spørsmål som i sin natur er bagateller. Vi bør heller sende et smil snarere enn en syrlig replikk, når vi mener oss utsett for en urett.

Slik er logens lære, og slik ønsker vi alle å bli møtt – i vår loge og i det daglige.

Slik skal vi være, både som Rebekkasøstre og som medmennesker

Med hilsen i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Ann Evy Aurdal

Etterlysning

I forbindelse med arbeidet med Odd Fellow Ordenens historie etterlyses disse tre bøker:

- Burn: Historical Sketch of Oddfellowship, publisert av A. Heywood i Manchester omkring 1846
- Spry: History of Oddfellowship, publisert av Fred. Pitman i London omkring 1867
- Elvin J. Curry: The Red Blood of Odd Fellowship, Baltimore 1903.

Hvis noe Ordensmedlem sitter på historiske informasjoner som de mener kan ha interesse, så ta gjerne kontakt med redaktør Kjell-Henrik Henriksen eller bror Stor Arkivar Sverre Hjetland.

Innhold 4•05

Lykke til, embedsmenn! 2

DSS Ann Evy Aurdal 3

Intervju med Sverre Hjetland 4

Rebikkaleir nr 1 Oslo fyller 25 år 6

James Montgomery 8

Gildene – en del av Ordenens rotsystem 11

Odd Fellow + FN er sant 14

Distriktsrådene – krumtappen i maskineriet 16

Odd Fellow Torget 18

Estland – en reise verd 21

Min mening 22

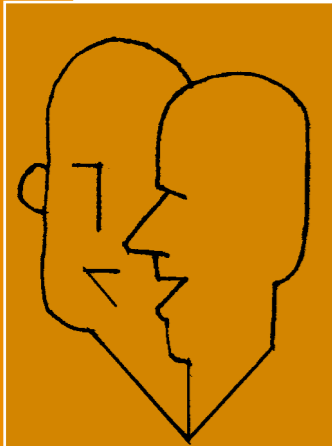
Kjære leser 23

OBS!
Ordenens websider:
www.oddfellow.no

Odd Fellow
Bladet 4•05

Ansvarelig utgiver: Den Uavhengige Norske Storloge I.O.O.F.
Redaktør: Kjell-Henrik Henriksen•henriksen@asker.online.no
Redaksjonen avsluttet: 8. september 2005
Redaksjonsavslutning neste nr: 15. oktober 2005
Opplag: 21 000
Grafisk arbeid/foto/repro: Jon Esben Johnsen
Illustratør: Svein Geske
Trykk: SIA ConceptMedia
Ettertrykk: Forutsetter tillatelse fra Redaktøren

INTERVJUET:
SVERRE HJETLAND

Av Kjell-Henrik Henriksen

Fra hjemstedet og til Oslo

Selv om far var Ordensmedlem og ivrig med i Høyang-Bjørn, ble det min fetter Johan Øren som sto som min fadder. Far sa forbausende lite om Ordenen. Han hadde fått høre om Odd Fellow Ordenen fra sin onkel som var prest i USA. Han skrev til far og sa at om han kom i kontakt med Ordenen, måtte han ikke nøle med å slutte seg til. Min onkel var en slik en som levde i pakt med dette å utbre Ordenens grunnsetninger. Jeg har undret meg mer enn én gang over at ikke flere av våre medlemmer gjøre dette i sine omgivelser. Alle kjenner vi jo gagns mennesker som både ville bli beriket og kunne berike Ordenen.

Å utbre Ordenens grunnsetninger...

Bror Stor Arkivar Sverre Hjetland ble resipert i Loge 58 Høyang-Bjørn i 1963. Hans far, Olai, ble resipert i en Bergensloge i begynnelsen av 1950-årene og var – så vidt vi vet – den første «innfødte» fra Sogn og Fjordane som ble medlem av vår Orden. Men det var Loge 56 Johan Middelt-hon og Leir nr 1 Norge som ble Sverre Hjetlands arena for hans Ordensvirksomhet både som OM og HP. Nå går han på i sin tredje periode som Stor Arkivar, et embede hvor han setter merkbare spor etter seg.

Så gikk veien til Oslo. Jeg og en annen sogning som begge var dratt til hovedstaden, tok for oss en etter en av Oslologene. Jeg havnet i den logen som var den yngste av år og hadde den laveste gjennomsnittsalder.

Å vokse opp

Jeg tror ikke jeg tenkte så mye på embeder og oppgaver i starten. Jeg tror vel de fleste som blir medlem av en loge synes at alt både er overveldende og fra tid til annen ganske uforståelig. Alt var nytt, spennende og det var en mengde nye brødre som jeg skulle bli kjent med. At mange av disse skulle bli blant mine kjæreste venner, hadde jeg vel heller ikke noen tanke for. Det har lært meg at vennskap er en plante som hvis den virkelig skal bli god, trenger både til å slå rot og til å vokse

før den kan bære frukt. Det er viktig å la logelivet få anledning til å komme under huden på en. Så kom oppgavene og embedene etter hvert. For mitt vedkommende ble det mange år som utnevnt og valgt embedsmann. Dette blir jo også en livsform som man venner seg til og blir glad i. Og så får man jo en innsikt og oversikt i logens liv som er ganske enestående. I et av de siste møtene jeg var OM tenkte jeg at herfra går det nedover igjen. Jeg havner blant dem som har gjort sitt. Da ble det plutselig aktuelt med arbeid i Leiren. Og der var det sannelig nok av spennende oppgaver, ikke minst fordi Leir nr 1 Norge hadde 75-årsjubileum da jeg var HP. Da kom de samme tankene om at nå kunne jeg trekke meg tilbake. Da dukket utfordringene som Stor Arkivar opp. Og med det fulgte utfordringene om å bygge opp Ordenens Museum og Bibliotek. Når vi arbeider med Ordenens mangesidige historie, har jeg satt i gang arbeid med å samle stoff om vår historie på 100 temaområder over hele landet og på alle tenkelige områder. Noen steder er vi allerede for sent ute med å samle. Det gjelder blant annet en del av vår okkupasjonshistorie. Men jeg oppfordrer alle deler av vår Orden om å bli mer historisk bevisst og mer engasjert i å forstå vår egenart. Det ligger mange perler og venter på den som er nysgjerrig og utholdende.

Hvorfor Odd Fellow?

Et hvert vettugt menneske spør seg selvfølgelig om hvorfor man gjør det man gjør. Jeg er ikke tilhenger av at man bare skal følge med strømmen. Det er viktig å finne plasser i livet hvor det man gjør er meningsfullt både for en selv og andre. Mitt svar på hvorfor jeg er Odd Fellow er at Ordenen driver en personlighetsutvikling som aldri tar slutt. Det er ikke noe som heter Odd Fellow «light». Vi kan mer enn andre bruke TTT - Ting tar Tid. Den som ikke kan la seg påvirke av våre grader, kanskje spesielt når man har opplevd dem mange ganger, har mistet evnen til å la seg påvirke og la seg bevege. Jeg ser hele tiden nye ting og jeg lar meg bevege. Derfor er det meg en like stor glede hver gang å gå på skattejakt i våre grader. Dette vil jeg gjer-

ne at også andre skal oppleve. Jeg har alltid også sett etter i mine omgangskretser om jeg kunne se noen som jeg tror vil ha nytte av en slik personlighetsutvikling. Og i tillegg kunne berike vår Orden. Vi skal jo utbre Ordenens grunnsetninger over hele verden. Så hvorfor gjør vi ikke det?

En lykkes pamfilius...

I tillegg til de mange gleder i egen loge og leir, har jeg i den senere tid vært så heldig å få ansvar i vår store Landssak 2003. Vi skulle bygge en landsby for 120 fattige og foreldreløse barn i El Salvador. Det er et privilegium å få bruke krefter på slikt meningsfullt arbeid. Som en følge av dette arbeidet, fikk jeg anledning til å være med ved den offisielle åpningen av Odd Fellow Barnebyen. Dette var uforglemmelig. Å få være Odd Fellow i en slik lykkelig situasjon er mer enn noen egentlig kan ønske seg. Turen til Washington og Ordenens røtter satte også varige spor.

I slutten av mai fikk jeg også være med på Odd Fellow opplevelser i Salten distrikt som er få forunt. Det begynte på torsdag med besøk i loge Svartisen i Glomfjord. Der tok brødrene imot oss i sann Odd Fellow ånd. Vi følte det som om vi alltid hadde hørt hjemme på dette stedet. Så var det instituering av landets 24. Odd Fellow Leir på fredag. Og på lørdag ble også loge nr 149 Børvass-tind instituert. Dette må i sannhet kalles en Festreise.

En velsignet bombe

De fleste bomber er destruktive. Men for meg falt det som en velsignet bombe da jeg helt uforberedt fikk storlogens Hederstegn utdelt på Stor-embedsmannsmøtet 2004. Uventet, uforberedt og litt fortlumlet fikk jeg denne erkjentlighet i nærvær av alle Distrikt Stor Sirene og Storlogens valgte og utnevnte embedsmenn. Nå gjenstår det bare at både Museet og Biblioteket blir flittig besøkt og flittig brukt. Det vil være den beste belønning, sier bror Stor Arkivar til Odd Fellow Bladet mens han samler seg for å reise på hytta.

Rebekkaleir nr 1 Oslo fyller 25 år

Deputert Hovedmatriark Karin Wærner ønsker den feststemte forsamling med Stor Sire Harald Thoen i spissen, velkommen til fest og måltid.

Som en jordmor. . .

I 1980 satt det Rebekkasøstre over hele landet som hadde lang fartstid og stor erfaring i logearbeidet. Men etter logens tredje grad, ga ikke Ordenen dem flere utfordringer. Dette var lenge et ekte følt savn som ikke kunne dekkes.

Så ble da Rebekkaleir nr 1 Oslo instituert 26. april 1980. Nå skulle det vise seg om dette var svaret på Rebekkasøstrenes utviklingsbehov. Alt var nytt, alt skulle utprøves og det skulle skapes tradisjoner og en sikker praksis. Ingen kunne vite om dette prosjektet skulle lykkes. Ingen hadde erfaringer.

Men den første Hovedmatriark, Arnhild Evjen Deberitz og hennes embedsmenn satte i gang. I løpet av kort tid gav tiltaket betydelig gjenklang. Ikke bare søstre fra eget distrikt ønsket å opptas som matriarker, men søstre fra hele landet strømmet konkret talt til hovedstaden for å bli matriarker. I løpet av sine 25 år har Rebekkaleir nr 1 Oslo bokstavelig opptatt flere tusen matriarker både til egen leir og som jordmor for alle de andre Rebekkaleire. Nå er det like mange Rebekkaleire som Odd Fellow leire. Målt bare etter kvantiteter kan man meget godt hevde at Leirinstitusjonen for søstre har vært en formidabel suksess.

En Festleir av uvanlig format. . .

Fredag 29. april 2005 var dagsatt til Festleir for å feire 25-jubileet. Den som ledet det hele var Leirens første Hovedmatriark, Eks Rådspresident Arnhild Evjen Deberitz. I salen satt også to av hennes embedsmenn fra det første kollegiet, Eks YP Berit Thon og Eks Skattmester Else Blixt. Dette gav i seg selv historiske vibrasjoner i møtet. I tillegg til Leirens egne matriarker, var Storlogen representert med Stor Sire Harald Thoen i spissen. Det var gjester fra Rebekkainstitusjonene i Danmark og Sverige og fra 14 andre Rebekkaleire i Norge. Festleiren ble

gjennomført med den stil og verdighet som hører med i en slik anledning. Presiderende Hovedmatriark gav i sin tale et riss over Rebekkaleir Oslos tilblivelse og historie frem til jubileet. Et Festleirrituale fremført med profesjonalitet og verdighet etterlater alltid et dypt inntrykk.

Da gjester og matriarker kom ut i lobbyen etter Festleiren, ventet det forfriskninger og deretter underholdning sammensatt av velvalgte sanger for anledningen og skjemtsom lyrikk fremført av to Odd Fellow brødre.

Den store spisesalen var dekket til fest, og fest ble det. I en slik anledning ble det en rekke taler og gaveoverrekkelser. Men den gaven som ble mest markert var at dagens Hovedmatriark, Wenche Lønnaas, overrakte Stor Sire Harald Thoen Rebekkaleirens gave på kr. 25.000 til Multiple Sklerosefondet.

To taler flettet seg spesielt inn i den historiske krans. Det var talene til Eks SDSS Jens P. Flakstad og Eks SS Johan Krohn. Begge hadde i sin tid svært mye å gjøre med utviklingen av Rebekkaleirenes ritualer og metaforikk og av det fundamentet som skulle vise seg så holdbart og slitesterkt.

Alle som fikk være med på denne Festleiren kunne ikke gå hjem uten et merkbart inntrykk av at man hadde vært med på feiringen av noe meningsfullt og suksessfullt som har preget svært mange matriarker og hatt påvirkning på deres livsførsel. Det er i seg selv en feiring og jubileum verd.

Storembdsmennene Rita Heidel, Norma Pettersen, Arnfin Evjen og Svanhild Sandem trives åpenbart i hverandres selskap, i jubileet og ved taffelet.

CM Sindre-Benedict Henriksen underholder med sang og dikt, og med sin far ved flygelet.

Stor Sire hilser jubilenten. Vi ser maleriet av Rådspresident Else Støylen i bakgrunnen.

Fra 1909 til 1980. . .

Allerede i 1909 fikk Norge sin første Rebekkaløge i Kristiania. Rebekkarådet ble opprettet i 1933, men en leirinstitusjon for søstre lot vente på seg. Her var det lite materiale å hente fra andre land, og intet fra Ordrenens hjemland USA. Det ble et visst samvirke i Norden. Men Norge fikk en foregangsfunksjon.

I 1980 var alt klart til å føre Rebekkasøstrene inn i en ny dimensjon av Ordensarbeidet. Det er vanskelig å finne fullgode bilder som forklarer hva forskjellen mellom loge og leir er. Men det er vel en skygge av sannhet når man sier at mens logen gir veiledning for det rent mellommenneskelige liv, setter leiren fokus på de større samfunnmessige dimensjoner. Noen har også våget seg på å kalle Leiren for Ordrenens høyskole. Men det er risikofyllt å bruke slike bilder. Med den formidabile suksess Rebekkaleirene har hatt, må leirinnholdet ha hatt en klar og dyp appell til søstrene og gjort dem til matriarker.

Salmedikteren vi skal fortelle om var preget av alle disse retningene.

Grev Zinzendorf (1700-1760) og hans pietistiske bevegelse – herrnhuterne – var en av mange retninger som krevde å få etablert full religiøs frihet. Den første gruppen ble utviklet på grevens gods i Sachsen. De ble forfulgt og de spredde seg over hele Europa, også til Norge og England. Deres inderlighet og fromhet hadde sterke sosiale drag. De ble sterke i England og påvirket pietismen og metodismen i dette landet. I Skottland slo foreldrene til James Montgomery seg ned i byen Irvine i Ayrshire. Dette var et området som hadde fostret den store skotske poeten Robert Burns (1759-1796). Faren til James var pastor i en moraviansk menighet. Moravianismen – etter navnene på landskapet Mæhren – var nettopp en avlegger av den herrnhuttiske pietisme. 4. november 1771 ble James født. I 1775 flyttet foreldrene til Irland. Men i 1778 flyttet gutten tilbake til England og gikk på en form for moraviansk kostskole i Fulneck. I 1783 flyttet foreldrene til de vestindiske øyer uten at James ble med dem. Han så dem aldri igjen og de døde i mellom-Amerika.

Det er for øvrig antatt at Burns og Montgomery kjente hverandre, Montgomery omtaler Burns som sin venn.

Odd Fellow og sentral salmedikter

Av Kjell-Henrik Henriksen

Veien ligger foran deg. . .

James var bokstavelig talt alene i verden, og da han var omkring 17 forlot han kostskolen og søkte arbeid i flere byer, deriblant London. På skolen i Fulneck ved Leeds i Yorkshire hadde han fått en omfattende og god utdanning, men der var det lite annet enn religiøs litteratur tilgjengelig. Det var en del av den pietistiske holdning at man ikke skulle blande det verdslige inn i oppdragelsen. For øvrig var pie-

tismen en av de sterkeste pådriverne til å skaffe folk utdanning. Det var den sterkt pietistiske kong Christian VI – Christian Pietisten – som innførte almueskolen i Norge så tidlig som i 1739. Men den unge James fikk tak på en del diktverk, og vi kjenner til at han skrev små dikt allerede som tolvåring.

Så forlot han da skolen i 1788. Det vi med stor sikkerhet kan si at han ikke lærte på skolen i Fulneck, var versekunst. Men han må ha lest ganske mye av dette stoffet allikevel, og vært ganske selvbevisst ettersom han allerede som 17-åring søkte etter en forlegger for sine dikt.

Når han dukker opp i Sheffield i 1788 eller 1789, har han også med seg den første sang eller hymne vi kjenner som inneholder Odd Fellow Ordens motto: Friendship Love and Truth. Vi kjenner ikke konkret hvilken melodi den har vært sunget på. Men vi ser at verseføttene stemmer delvis med melodien til Robert Burns «Auld Lang Syne» og Franz Schuberts «O Tannenbaum». Det besynderlige er at sangen er skrevet til et logeceremoniell hvor man utbragte den trefoldige skål, kalt «Kjærlighetens Skål». Her er det grunn til å minne om at det både i gilder, friendly societies og loger av alle typer ofte ble henvist til treetallet. De tre kjedeled kjener vi vel til. Men også de tre søyler, Livets tre med sine tre grener og de tre hjortekroner var kjente symboler. Og over alt er det det midterste leddet som er det mest sentrale. Logemøtets form ligner mye på det første logemøtet vi noen sinne har fått beskrevet fra Aristarcus Lodge No 9 og det møtet denne logen holdt 12. mars 1748 på vertshuset Globe Tavern i London. Indisiene tyder på at James Montgomery må ha blitt innviet i sin loge allerede i 1788. Da var han 17 år gammel. Den grenen av Ordenen han ble innviet i het The Original Lodge of Odd Fellows. Denne logen hadde sitt domicil i The Old Bull & Mouth Inn med adresse Waingate i Sheffield. Allerede på dette tidspunktet var det ganske kontroversielt å være medlem av en Orden. Året 1789 var jo selve revolusjonsåret i Frankrike og de engelske myndigheter var et konspirasjonssøker over alt. Myndighetene forsøkte å infiltrere alle typer loger med å tuske til seg passord, tegn og håndgrep. Av forståelige grunner ble det ikke ført detaljerte medlemslister. Men i en bevart skrivelse

fra 1813 fremgår det at «Brother Montgomery» på det daværende tidspunkt ble omtalt som Past Grand. Derfor må han ha vært Nobel Grand – Overmester – før 1813.

Kampen for rettferdighet

I 1892 ble han assistent i avisen Sheffield Register hos boktrykkeren, auksjonarius og redaktøren Joseph Gales. Avisen har åpenbart vært frittalende og kritisk til samfunnsforholdene. Det har ikke falt i smak hos myndighetene. I alle fall måtte redaktør Gales flykte ut av landet for ikke å bli fengslet. Da overlot han avisen til sin unge assistent som lot den skifte navn til Shieffield Iris. Men avisen var fortsatt like kritisk, selv om den litterært velkolorerte James nok visste å polere sitt budskap uten at det mistet sin brodd. Han var allerede da en mester i å bruke talende metaforer. Kritisk var også samfunnsdebatten som foregikk i vertshuset The Bull.

Det var spesielt de sosiale forhold som ble kritisert; farlig arbeid, barnearbeid, spesielt at barn ble brukt til å feie helsetruende pipeløp. I denne praksis så kritikerne en generell menneskeforakt og ansvarsfraskrivelse som vokste frem i industrisamfunnet. Debatten og de kritiske merknadene fremkom både i logen, på vertshuset og i avisen. Da rant det over for myndighetene, selv om James Montgomery var en respektert og kunnskapsrik mann. Han ble dømt for oppvigleri og to ganger satt i arrest i York slottsfengsel, først i seks og deretter i tre måneder. Mens han var buret inne,

drev hans venner og Ordensbrødre avisen Sheffield Iris. Selv drev han avisen i til sammen 32 år.

Vi kjenner ikke mye til hans Ordensliv, ganske enkelt fordi det aldri ble ført noen oversikter over slike liv den gang. Men vi vet at han forble medlem av sin loge inntil sin død i 1854, 83 år gammel. Da han døde var det ikke lenger forbundet med straff å være medlem av en Odd Fellow loge i England. Men det var faktisk forbudt ved lov frem til 1851.

Dikteren

James Montgomery har en omfattende litterær produksjon både av prosa og poesi. Som redaktør hadde han en skarp penn som spesielt ble brukt som våpen mot urettferdighet. Noe av det første han førte i pennen var Muntre fengselsfortellinger og dikt – Prison Amusements – fra 1797. Det han skapte av journalistisk og prosamessig innsats ville vært glemt om han ikke også hadde diktet omlag 400 salmer. Godt en fjerdedel lever i beste velgående den dag i dag. Han er sunget over hele den engelsktalende verden og hans julesalme «Angels from the Realm of Glory» er en av verdens mest sunge og kjente julesanger.

Norsk Salmebok fra 1985 har nå med to av hans salmer; nr 218 og 284. Den første er oversatt til dansk av ingen ringere enn N.F.S. Grundtvig. Grundtvig hadde jo selv en enorm produksjon. At Grundtvig har falt for Montgomerys salmer sier ganske mye om salmens kvalitet.

Montgomerys dikt er romantiske, formfullendte og med en suggere-

rende bruk av metaforer. Men han an- vender ikke bilder for bildenes skyld. Han har et mål og mening med dem. Han regnes som en av engelsk lyrikks store billedmalere.

Når du neste gang kommer til et engelsktalende land og får tak i en sangbok eller «hymn book», så ta en titt i forfatterregisteret om du finner navnet James Montgomery (1771-1854). Sannsynligheten er stor for at du finner ham, til dels med mange dikt. Tenk da på at dette er skrevet av en Ordensbror som var med på å byg-

ge opp den Orden som du selv er medlem av. Han var med på å gi den den sosiale bevissthet som senere alltid har fulgt den. Han gav den også de første vakre sanger og kvalitetslyrikk som det er så lett å skusle bort. Han ble fengslet for sitt engasjement for de svakeste i samfunnet. Han fikk også til slutt kunstnerlønn fra Kronen, men det tok ganske mange år og mye strev.

I de fleste av Ordenens historiske fremstillinger nevnes «forfatteren James Montgomery» som er person som skrev den første, kjente Odd Fellow

sang omkring 1879. Det nevnes ikke med ett ord at han selv ble medlem av Ordenen i meget ung alder, hadde embeder og ble Eks OM, og forble medlem til han døde. Heller ikke nevnes det at han er en av de store salmedikterne i den engelsktalende verden. Det håper jeg å ha rådet bot på med denne artikkelen.

Utenfor katedralen i Sheffield er det reist en statue av ham til minne om hans litterære produksjon og hans ry som salmedikter.

When Friendship,
Love and Truth abound,
among a band of brothers.
The cup of joy goes gaily round
each shares the bliss of others.
Sweet roses grace the thorny way
along this vale of sorrow:
The flowers that
shed their leaves today
shall bloom again tomorrow.
How grand in age, how fair in youth
Are holy Friendship Love and Truth.
On halcyon wings
our moments pass,
life's cruel cares beguiling;
Old Time lays down
his scythe and glass,
in gay good-humour smiling;
With ermine beard
and forelock grey
His reverend front adorning.
He looks like Winter turned to May,

Night softened into morning.
How grand in age, how fair in youth
Are holy Friendship Love and Truth.
From these delightful f
ountains flow
ambrosial rills of plasure.
Can man desire,
can Heavens bestowe
a more resplendent treasure?
Adorned with gems so richly bright,
we'll form a constellation
where every star with modest light
shall gild his proper station.
How grand in age, how fair in youth
Are holy Friendship Love and Truth.

*James Montgomery (1771-1854)
Skrevet i Sheffield i 1789 i forbindelse med
utbringelsen av Den Trefoldige Skål -
Vennskap, Kjærlighet og Sannhet
- ved logemøter*

Gildene – en del av Ordenens rotsystemer

Bilde av et engelsk gildehus. Dette gildet har åpenbart vært så velstående at de kunne spandere på seg et eget hus.

I 1834 ble disse fem menn – The Tolpuddle Martyrs – dømt til landsforvisning fordi de tilhørte en av de mange lukkede ordener i England på den tiden. Dette skremte de engelske Odd Fellow sammenslutningene slik at de forenket sine innvielser, sine grader og sluttet å avgi løfter. Dette var årsaken til bruddet mellom Ordenen i England og USA.

Hva er gilde. . .

Av Kjell-Henrik Henriksen

Gildene er et byfenomen. De dukket opp i byer over hele Europa for mer enn tusen år. De har ikke hatt noen overnasjonal organisasjon, knapt noen organisasjon utenom seg selv. Dermed oppsto det en mengde lokale og nasjonale varianter. Egentlig var alle gilder varianter. Gildenes medlemmer kom nok fra de etablerte lag i byene. I motsetning til laugene som i vår tid er mer kjent, var de opprinnelig ikke særlig yrkesorientert. Mange av de trekk som vi senere forbinder med Ordensvirksomhet, finner vi igjen i gildene. Vi har hatt gilder i Norge, men vi er nok et av de land i Europa med den svakeste gildetradisjon. Vi har da heller ikke noen stor bytradisjon å se tilbake på. Inntil de siste tiårene har vårt land vært preget av jordbruk, skogbruk, fangst og fiske. Det kan være en av årsakene til at mange nordmenn fortsatt oppfatter Ordensvesenet som ganske eksotisk.

Typen av gilder

Det er vanskelig å avgjøre bestemt hvor ordet gilde kommer fra. En mulig tolkning er at det betyr «å betale for». Det er i det minste en funksjon som vi finner igjen i mange gilder, nemlig idéen og praksis om gjensidig understøttelse ved vanskelige livssituasjoner. På mer moderne norsk kan også gilde bety en festlig og gedigen sammenkomst. Det har også vært en del av gildepraksis, idet gildene dyrket bordfelleskapet – mensa communis.

Det er mulig å dele gildene inn i visse typer. Den vanligste inndelingen er:

- religiøse gilder
- fredsgilder
- handlegilder
- yrkesgilder

Før reformasjonen, da gildene enten ble forbudt eller kom inn i et forfall, hadde alle gildene et klart kirkelig preg og var knyttet opp til en helgen og dennes festdag. Det fantes ikke hva vi kunne kalle sekulære gilder.

De to første og eldste gildetypene var opptatt av medlemmenes religiøse vandel og moralske ve og vel. De hadde gjensidig oppdragelse og understøttelse som formål, og de drev caritativ virksomhet. Gildene sørget for at det ble holdt requiemmesser – dødsmesser – for avdøde medlemmer både ved den enkeltes død og senere ved mer kollektive minnesamvær. Og det ble gitt minnegaver for den avdøde som skulle gå

vesentlig til fattige og ubemidlede. Handlegildene sprang ut av de to første ved at de i tillegg til allerede nevnte funksjoner, tok opp medlemmer som var ledende innen en bys eller landsbys handels- og yrkesliv.

Yrkesgildene, som vi på norsk nok vil betegne som laug, la mer vekt på det yrkesmessige enn handlegildene gjorde. Etter hvert skilte disse to typene lag.

I England har en femte type gilder gjort seg gjeldende allerede på 1300-tallet.

Inntil da ble man medlem av et gilde gjennom at man ble opptatt som læring (apprentice) hos en mester (master) i et fag. Etter at han hadde tjent som lærling, kunne han bestå en svenneprøve og bli svenn (fellow).

Innen de ulike yrker hadde kunnskapsmessige suksessjon vært som en naturlov. Men etter hvert ville mestrene beholde sin virksomhet i familien. Da måtte de stoppe de fremadstormende lærlinger og svenner. Dette gjorde de ved å gjøre det så kostbart å passere svenne- og mesterprøvene at det ble umulig for dem som ikke hadde andre økonomiske kilder å øse av enn sine egne. De gamle gildene fikk tilnavnet «Livery Guilds». Livery er det samme ord som vi kjenner igjen i livré, altså en prangende og kostbar uniform. De nye gildene fikk navnet «Yeoman Guilds». Yeoman betyr dagarbeider. Når svenne ikke lenger fikk være med i mestrenes gilder, slo de seg sammen i dagar-

beidergilder med folk fra mange fag. Disse gildene hadde selvfølgelig en langt mindre kostbar og prangende livsførsel enn de livrkleddede gildene. Dagarbeidergildene kunne i datiden bli betegnet som odd fellows, nettopp fordi de hadde svenner fra en rekke yrker, som ikke hadde anledning til eller ville være med i Livery Guilds.

Men vi må merke oss at odd fellow guilds den gang ikke var navnet på bestemte gilder, men betegnelsen på en type gilder.

Reformasjonen og gildene

Da reformasjonene eller Reformasjonen gikk over Europa på 1500-tallet, fikk gildene i de reformerte land trange kår. Ved Reformasjonen i England i 1545 konfiskerte Kronen eiendommer og verdier fra alle gildenes. Å drive gilder ble i praksis forbudt. Men ettersom mange av dem var helt vitale for engelsk økonomi, fikk ikke minst Londongildene lov å fortsette den del av sin virksomhet som hadde økonomisk betydning. Men deres tid som viktige samfunnsinstitusjoner var talte.

I Norge hadde vi få gilder. Så langt vi kan se, døde de ut av seg selv. Dette skjedde ikke minst fordi mye av deres virksomhet var knyttet opp til Den katolske kirke. I Norge var det den katolske konfesjon som tapte reformasjonsstridighetene og som dermed måtte fortrekke fra landet.

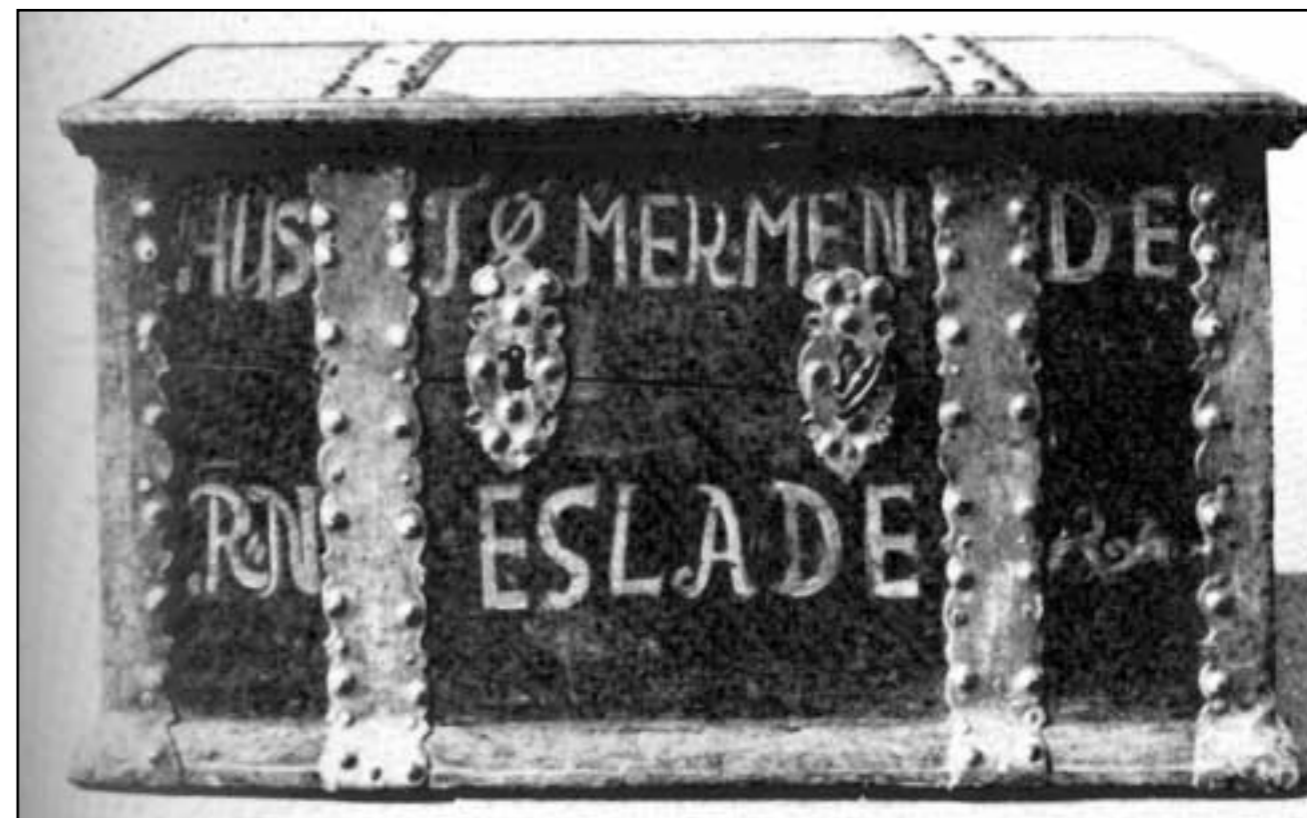
Gildene hadde hatt en utstrakt utadvendt hjelpevirksomhet. Da de forsvant, forsvant også denne hjelpen. I England settes to monarker gjerne opp mot hverandre når det gjelder de sosiale forhold i deres regjeringstid. Utsagnet lyder: «Der det var én fattig under kong Henrik VIII(1509-1547), er det tilsvarende 100 fattige under dronning Elizabeth I (1558-1603).» Over alt var reformasjonene en sosial katastrofe.

Hva gjorde gildene?

Gildene hadde en ordenspreget oppbygging.

De hadde valgte embedsmenn og brukte titler som Master og Vakter (Wardens). Det var også andre titler som ikke er relevante for oss å ta med. Det var disse embedsmennene som ledet gildet med ganske vide fullmakter.

Den som ville bli medlem av et gilde, kunne anbefales av folk som allerede var medlemmer. En ny kandidat ble vurdert og prøvet. Deretter ble man inn-

På venstre side: Velkomst i sølv for snekkersvennelauget i Christiania, 1778. Original i Kunstindustrimuseet, Oslo. Bildet over: Lade (skrinet som lauset oppbevarte dokumenter, protokoller, penger etc. i) fra Bergens Hustømmermændslaug, 1750. Når laden var åpen, var dette tegnet på at laugs møtet hadde begynt, og at all støy måtte opphøre. Begge foto: Håndverksliv

viet i gildet. Innvielsesinnholdet har variert i betydelig grad fra gilde til gilde. Det fantes på ingen måte noen felles norm. Gildene har også hatt en rekke varianter av grader. Men de vi kjenner best er de almene gradene som:

- lærling (apprentice)
- svenn (fellow)
- mester (master)

Gildene hadde sine faste møter gjennomført etter bestemte ritualer. I all hovedsak ble møtene holdt i kapeller i større kirker. I katolske kirker er høyalteret bare ett av mange altere. Selv i relativt små kirker kan det være en rekke andre innviet til bestemte helgener. Ser man på disse alterkapellene i dagens katolske kirker, ser vi at de uten videre kan ha plass til ganske mange mennesker. Etter hvert som noen gilder ble velstående, bygget de også sine egne gildehus.

Det var en streng etikkodeks blant medlemmene. Denne kodeks ble strengt overholdt. Brøt man denne kodeks, kunne man bli ekskludert. I de små samfunn som gildene eksisterte i var en eksklusjon et dramatisk livsbrudd med de største konsekvenser.

Alle gilder drev gjensidig understøt-

telsesvirksomhet. Denne understøtelsen var knyttet opp til alle livets situasjoner fra fødsel til død. Og etter døden sørget gildet for den kirkelige betjening i form av begravelse og requiemmesser. De etterlatte etter et medlem ble sørget godt for.

Gildene utviklet raskt regaler, insignier, symbolske artefakter og bilder til bruk i sine sammenkomster. Kirkene var jo fra før av fulle av illustrerende bilder. Med stor grad av analfabetisme ble disse bildene, symbolene og attributtene betegnet som de fattiges bibel – Biblia Pauperum. I slike omgivelser var det vel heller naturlig at man utviklet egne symboler, sinnbilder og regaler.

Gildemedlemmene omtalte hverandre som brødre – også edsbrødre. I vår tid kjenner vi denne omtaleformen igjen i eksempelvis embetsbrødre og yrkesbrødre.

Hvor er gildene i dag?

De religiøse gildene kan vi kanskje finne igjen i den kristne legmannsbevegelse. Det den sistnevnte mangler i forhold til sine forgjengere, er den systematiske gjensidige hjelp. Men denne er jo fan-

get av den moderne velferdsstat. Fredsgildene som skulle skape gjensidig forståelse, kan kanskje ha sin parallell i Rotaryklubbene hvor man samler folk fra mange yrker for å øke felleskunnskapen i befolkningen og rive ned fordommer og skiller.

Handelsgildene har sine klare etterfølgere i handels- og næringsorganisasjonene. I disse kan det finnes spor etter bruken av effekter som handelsgildene hadde. Dette er gjerne så avbleket at det neppe har noen interesse.

Det finnes fortsatt laug som fører yrkesgildenes tradisjoner videre. Arvtakeren av yrkesgildenes funksjon er selvfølgelig fagforeningene.

I tillegg er det vakt til live en del gilder som driver med alt fra nostalgisk vedlikehold av gamle tradisjoner til karnevalspregede løyer med masse mat og enda mer drikke.

Allerede fra 800-tallet preget gildene bylivet i Europa. Dette fortsatte de med frem til Reformasjonsårhundret. Men etter den tid har nye krefter og organer overtatt det meste av deres samfunnsnyttige funksjoner.

Odd Fellow + FN = sant

Eleanor Roosevelt var Rebekkasøster. Hun var også presidentfrue. Ut fra denne unike posisjonen skapte hun United Nations Pilgrimage for Youth — Odd Fellows store satsning på ungdomsarbeid i USA, Canada og Europa.

Sommeren 2005 sendte Odd Fellow åtte norske ungdommer til USA for å lære om FN's rolle i et globalt perspektiv. En opplevelse som gir dem perspektiver for å mestre og kanskje påvirke fremtidens verden.

Hvorfor FN ?

Som presidentfrue levde Eleanor Roosevelt nær de politiske maktsentra i USA. Som Rebekkasøster sto hun for ideologiske grunnsetninger basert på vennskap, kjærlighet og sannhet. For 50 år siden var FN fortsatt en ung organisasjon, mens dens målsetninger var klare og presise. Disse er gjennkjennende i mye av Odd Fellows ideologi.

Grunnlaget for UNP var lagt. Programmet skulle ta utgangspunkt i fellesforståelser for en bedre verden. Hver sommer kommer ungdom fra

USA, Canada og Europa for å få denne unike sjansen til å forstå FN's rolle i den globale verden.

Ulike FN-medarbeidere holdt foredrag om fredsarbeid, nødhjelp og om den politiske siden av FN's rolle i verdenssamfunnet. Men hvordan kan vennskap, kjærlighet og sannhet relateres til nødhjelp, terror og krig?

Vennskap & nødhjelp

Vennskap er en av de grunnleggende verdier i Odd Fellow. Men hvordan kan vennskapsforståelser uttrykkes på andre måter enn dem vi kjenner til her hjemme i Odd Fellow sammenheng?

Nødhjelpsproblematikk kjenner vi ekstra godt til etter flodbølgekatastrofen i Asia. FN's leder for nødhjelp, norske Jan Egeland gikk kraftig ut og kritiserte de rike vestlige landene for ikke å gi nok i løpet av den første

uken da katastrofen var et faktum. Ligger det ikke en positiv vilje – en vennskapstanke – i nødhjelpsarbeid? Kan ikke nødhjelp forstås som et uttrykk for ønsket vennskap? Kan ikke enkeltmennesker, Odd Fellow brødre og søstre, nasjoner eller FN konkret via nødhjelpshandlinger vise at dette er uttrykk for vennskap? Vi vil hjelpe dere! Vi viser vår medfølelse. Vi vil vise vår forståelse for din sorg og dine tap.

De norske ungdommene, de andre europeiske, canadiske og de amerikanske skulle holde et foredrag mot slutten av den første uken. Relatere ny kunnskap mot et aktuelt tema.

2005 Speech Contest utfordringen var;

«Humanitarian Aid coordination is based on the belief that a coherent approach to emergency response will maximize its benefits and minimize

its pitfalls. Discuss the various road-blocks that exist when the UN or other agencies attempt to deliver Humanitarian Aid and how can these road-blocks be alleviated or eliminated.»

Slik kan vennskap forstås. Slik kan nødhjelp tolkes.

Kjærlighet & terror

Terror er også politikk. Terror berører oss alle. Under oppholdet skjedde den første terrorhandlingen i London. Det FN-medarbeidere holdt foredrag om, skjedde samtidig i London. Ord ble virkelighet. Virkeligheten ble konkretisert i FN's rolle i en fredsbevarende verden. Det er så lett å bli sint. Det er så lett å glemme å tenke konstruktivt positivt når uskyldige blir rammet. I dagens globale verden er det lett å vilje slå tilbake. I denne konteksten er FN en viktig pådriver og markør for å omskape kjærlighet til fredsprosesser. FN's posisjonering av Irak-krigen er et eksempel. FN's posisjonering av krigen i Afrika er andre eksempler. Kjærlighet er omdreiningspunktet for FN's fredsbevarende arbeid. Kjærlighet uttrykkes mellom mann og kvinne, mellom Odd Fellow søstre og brødre, men også mellom nasjoner og verdensdeler. Det berører norsk ungdom å høre om terrorens makt. Det berører å se blodige t-trøyer i utstillingsmonstre i FN-byggingen eller bilder fra terrorens effekt.

Sannhet og media

På slutten av 2004 lærte flere av oss et nytt ord. Tsunami. Selv som sosialantropolog visste jeg ikke hva dette ordet hadde av styrke og råskap før etter desember 2004.

I løpet av dagene og timene vi lyttet til foredrag i FN skjedde det mye ute i verden som ikke CNN, New York Times, Aftenposten eller Lofotposten skrev om. En av FN-forelesere begynte sitt foredrag med å ramse opp – ja jeg sier ramse opp – alle de katastrofene som hadde skjedd den siste uken. Jeg rakk ikke notere alle. Det ble for mange. Hvorfor? – spurte de norske ungdommene. Hvorfor? – spurte de amerikanske ungdommene. Det har jo skjedd – det er jo sant! Men en sannhet kan foregå i det stille. Slik som disse katastrofene, fordi media ikke dekket dem. Fordi det ikke var journalister der, filmkameraer som gikk og sendte fortellinger hjem til akkurat deg. Da er det vanskelig å bli berørt. Da er det vanskelig å uttrykke vennskap. Heller ikke kjærlighet er lett å uttrykke i forhold til uvitetheten.

Medienes makt er ekstrem stor i det globale verdenssamfunnet. Sannheter er sanne; men en av FN's utfordringer er også å få mediadekning fra de katastrofer som skjer («det er jo sant») for å kunne utføre vennskap, for å kunne omsette kjærlighet og til

slutt for å kunne stå for en sannhet som er den globale verden verdig.

Dette fikk de ni norske med seg. Blant 162 andre unge fra USA, Canada og Europa. Det ble en tur «once in a life time».

Takk til dere som støttet turen i 2005. Distrikt 19; dere har virkelig god grunn til å være stolte av Miriam Wiksnes som dere støttet og sendte helt til finalen i Speech Contest. Hun var med i finalerunden; en av de beste talene blant 162 ungdommer!

Vi er i gang med å planlegge og jobbe med 2006. Da har ditt distrikt og din loge sjansen til å sende en ungdom til UNP; en FN-tradisjon i Odd Fellows ideologi. I 2006 er det de distrikter med like nr som kan delta. I 2007 gis sjansen til de distrikter med ulike nr. OF/Rebekka-distrikt med samme nr. samarbeider om en elev.

Årets ungdommer er klare for å komme til din loge for å fortelle om UNP og sine erfaringer.

Ta gjerne kontakt med undertegnede; enten for foredrag eller spørsmål for 2006-turen.

(GH Øye; mail; gho@prognose-senteret.no / tlf; 91 31 04 73)

Les også reisebrev på; oddfellow.no/ungdomskomiteen

Gunn-Helen Øye (reiseleder)
Loge Irene - Oslo

Deltagere på den norske gruppen i UNP 2005:

Alexander Schiander	Distrikt 1 Oslo/Romerike	Miriam Wiksnes	Distrikt 19 Nord-Rogaland
Anna Charlotte Huitfeldt Ødegaard	Distrikt 21 Oslo/Ski	Peter Edward Eriksson	Loge 11 Svinod og Loge 14 Gripen, Sverige
Evie Tereese Kavli Thomte	Distrikt 10 Hedmark/Oppland	Sven Kjetil Brekne	Distrikt 14 – Vest-Agder
Henrik Hejll Jensen	Distrikt 8 Vestfold	Elisabeth Marie Schou Johansen	Distrikt 1 og 21, Oslo – Ski – Lillestrøm
Kristine Brekstad	Distrikt 7 og 23, Østfold og Smaalenene	Gunn-Helen Øye (reiseleder)	Loge Irene - Oslo

DSS Henny Karin Meling

Distriktsrådene - krumtappen i maskineriet

Det er like mange distriktsråd som det er Distrikt Stor Sire, altså 46. Og det er like mange medlemmer i det enkelte distriktsråd som det er loger og leire i Distriktet. Dette medfører at det sitter over 300 av Ordenens øverste Embedsmenn fra hele landet og samordner virksomheten over hele Odd Fellow Norge. Dette gjør distriktsrådene usedvanlig kompetente i alle spørsmål som vedrører Odd Fellow Ordenen. Distriktene er ulike på mange måter. Derfor vil også erfaringene fra distriktsrådene variere. Odd Fellow Bladet har stilt fire erfarne Distrikt Stor Sire fra ulike deler av landet fire spørsmål. Vi ser at de har høstet ulike erfaringer. Men vi fester oss også ved deres samstemmighet i nytten og verdien av kontinuitet.

Henny Karin Meling:

1) *Ble ordningen med Distriktsråd slik du hadde tenkt deg?*

Distriktsrådet fungerer svært bra. Alle logene i distriktet blir, gjennom Storrepresentantenes møter i Distriktsrådet, bedre kjent med arbeidet i de forskjellige logene. De utfordringene vi står overfor kan diskuteres og erfaringer deles. Kontakten til Storlogen blir også bedre. Ordningen har vist seg meget god, og bør beholdes uendret.

2) *Hva er dine beste erfaringer med Distriktsrådet?*

I min periode som DSS har jeg hatt jevnlig kontakt med Str. Dep. Stor Sire Britta Almaas og har kunnet referere disse samtalen tilbake til Storrepresentantene. Storrepresentantene har på sin side vært flinke å referere til og fra sine

loger. Det gir alle et bedre bilde av helheten i vår Orden.

3) *Har du noen konkrete forslag til forbedringer?*

I vårt Distrikt har vi praktisert ordningen med at Distriktsrådet samlet går på besøk til hver enkelt loge, og da gjerne på logenes stiftelsesdager. Dette føler vi blir satt pris på. Det kan være et eksempel til etterfølgelse der det er praktisk mulig.

4) *Andre momenter du vil nevne?*

Vi har et lett distrikt å arbeide i rent praktisk, blant annet med korte avstander. Fire Rebekkaloger og Rebekkalieren er samlet i Ordenshuset i Stavanger. I tillegg har vi på Sandnes en Rebekkaloge og en Rebekkaforening.

Jeg synes det er en viktig oppgave for Distriktsrådet å støtte opp om nye Rebekkaforeninger. Storrepresentantene kan gjennom sine loger forsøke å få medlemmer til å stille som faddere for nye medlemmer til en ny loge.

Arbeidet i et distrikt blir absolutt bedre og lettere ved at vi har et samordningsledd som Distriktsrådet.

Ole-Johan Bay Gundersen:

1) *Ble ordningen med Distriktsråd slik du hadde tenkt deg?*

Ordningen med Distriktsrådet ble absolutt slik jeg hadde tenkt meg. Intensjonene i Statutter for Distriktstråd, hvorav fremgår at det skal styrke, utvikle og utbre Ordenen i eget distrikt, fungerer tilfredsstillende. På den ene siden kan jeg informere og instruere Storrepresentantene etter Storembetsmannsmøtene og bringe nytt fra Storlogen. På den annen side kan Storrepresentantene informere meg om forholdene i egen loge eller leir. Slik fungerer også Distriktsrådet som et forum for drøftinger om Ordensrelaterte forhold. Det som fungerer godt i en Ordensenhet bringes på den måten videre til de andre enhetene. I tillegg

fungerer DR også som et slags konsultativt organ for DSS og for Storlogen.

2) *Hva er dine beste erfaringer med Distriktsrådet?*

Jeg har stor nytte og glede av meningsutvekslingene i Distriktsrådet og tror absolutt at det er en gjensidig erfaring. Slik får Storrepresentantene en reell mulighet til å påvirke Ordenens «policy» i distriktet. Medlemmene er for øvrig med som instruktører på seminarer for nyvalgte embedsmenn og deltar derfor selvsagt også i planleggingen av disse. Vi blir etter hvert en sammensveiset «gjeng» og det er vemodig når noen må trekke seg tilbake. Men nye medlemmer faller fort inn i «folden.»

Personlig setter jeg pris på at funksjonstiden for Storrepresentantene og Distrikt Stor Sire er fire år, selv om det er ulike meninger om dette. Dette gir en god kontinuitet og styrker Storrepresentantens status og funksjonsevne.

Jeg opplever et ekte engasjement for Ordenen i Distriktsrådet og mottar mange positive innspill. Som et eksempel på samarbeid, var at samtlige saker til Storlogemøtet ble grundig drøftet i forkant, slik at delegatene fikk et bredt grunnlag for sine holdninger og stemmegivning.

3) *Har du noen konkrete forslag til forbedringer?*

Jeg synes også at det å ha med seg Overmestrene av og til, fungerer bra. På sikt skulle jeg gjerne hatt et tettere samarbeid med Rebekkasøstrene. Det ordner seg nok. Når Distriktsrådet nå virkelig har vist sin berettigelse, bør det beholdes og utvikles i denne form.

4) *Andre momenter du vil nevne?*

Distriktsrådet er, etter min mening, et nødvendig ledd mellom Storlogen og Ordensenheterne for at ikke avstanden skal bli for stor. En forutsetning er selvfølgelig at Storrepresentantene videreformidler saker som er av interesse for brødrene og loger og leir.

Gurli Skattum:

1) *Ble ordningen med Distriktsråd slik du hadde tenkt deg?*

Vårt DR har møter med en til to måneders mellomrom. Gjennom vårt arbeid føler vi nærhet til Storlogen. Storrepresentantene møter flittig, tross store avstander. Fra Gjøvik er det 10 mil til Fagernes og 25 mil til Kongsvinger. Vi føler alle at vi gjennom møtene får både

påfyll og nye oppgaver og utfordringer. Vi distribuerer blant annet Stor Sires givende og formanende taler fra Storembetsmannsmøtene. Dermed kan idéer og tanker danne grunnlag for taler og appeller i logene. På denne måten blir DR Storlogens forlengede arm og talerør.

2) *Hva er dine beste erfaringer med Distriktsrådet?*

Distriktsrådene for brødre og søstre har i siste periode hatt en del fellesmøter, etterfulgt

av separate møter. Arbeidsformen har vært fruktbar for alle parter. Det har skapt bedre forståelse av hverandres logearbeid som tross likheter har en del forskjeller. Vi samarbeider enda bedre med prosjekter som krever samarbeid. Fellesprosjekter er det etter hvert mange av. Jeg nevner UNP, SOS-barnebyer, Stråleenheten ved Sirius Øst, felles sommertreff m/ ledsager for hele distriktet, gjennomgang av saker fra Storlogen, opplegg for felles Info-møter og drøftelser av felles utfordring. Samkjøring kan også gi økonomiske besparelser.

3) *Har du noen konkrete forslag til forbedringer?*

I en Vandreløir som vi har i vårt distrikt med ganske store avstander, har vi fått til en ordning med buss fra Fagernes når møtene holdes i de ulike byer som Gjøvik, Lillehammer og Hamar. Bussen stopper og tar opp matriarkene under veis. Ikke bare slipper matriarkene selv å kjøre på all slags føre. Vi har det veldig sosialt på disse turene, de blir viktige sosiale tiltak med kaffe, sang, komitémøter og sosialt samvær. Matriarkene fra Rebekkaloge Gyda står gjerne uoppfordret, men kjærkomment for ekstra servering på hjemveien. Vi trenger ikke å spise mer, men spiser allikevel.

4) *Andre momenter du vil nevne?*

Av konkrete ting har jeg i Rebekka Distriktsrådet kjøpt mapper til Storrepresentantene slik at de kan samle alle rundskriv. En del viktige meddelelser kommer som rundskriv. Disse må tas vare på og være lett å finne frem til både nå og i fremtiden. Våre samlede erfaringer med Distriktsrådet er meget gode. Vi må være oppmerksomme på at den sosiale delen også er viktig. For Storrepresentantene er disse samlingene kanskje den viktigste informasjons- og kommunikasjonskanal i deres embede.

Uten Distriktsrådene ville hele vårt organisasjonsapparat vært meget fattigere.

Hans Paul Hansen:

1) *Ble ordningen med Distriktsråd slik du hadde tenkt deg?*

Ikke ved oppstarten. Dette har endret seg etter hvert som en høstet erfaring og så hvilke muligheter og kompetanse som var tilgjengelig. Jeg mener at Distriktsråd Distrikt nr 17 fungerer meget godt, så vel i forhold til Storlogen som til distriktets enheter. Det er blitt en helt uunnværlig del av vårt apparat.

2) *Hva er dine beste erfaringer med Distriktsrådet?*

Høyt kunnskapsnivå, stor villighet til å påta seg oppgaver, god kommunikasjon med enhetene i Distriktet, aktiv deltakelse i opplæring av nyvalgte og utnevnte embedsmenn samt stort engasjement i tilrettelegging av muligheter for ekspansjon i Ytre Namdal.

3) *Har du noen konkrete forslag til forbedringer?*

Distriktsrådet bør gis flere oppgaver fra Storlogen. Eksempelvis bør det i noe større grad benyttes Storlogemøte på skriftlig grunnlag. Videre bør høringer være en naturlig oppgave. Internt bør Distriktsrådet ha ansvaret for og gjennomføringen av opplæring av nye embedsmenn umiddelbart etter EI. Dette ville gitt opplæringen enda større bredde og kompetansebase. Det gir også Storrepresentantene en større erfaring i deres arbeid.

4) *Andre momenter du vil nevne?*

Min erfaring er at Distriktsrådet bør ha faste terminfestede møter i løpet av kalenderåret.

Vi har ordnet det slik:

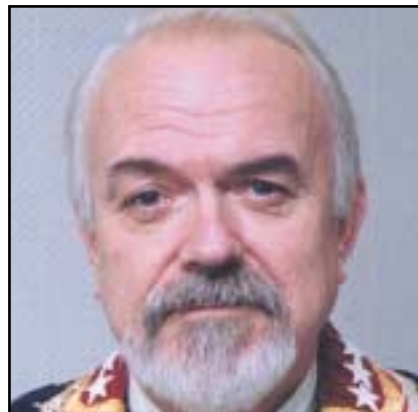
- Møte i februar, hvor HP og OM inviteres

- Møte i april/mai med spesiell oppmerksomhet på beretninger og regnskap fra Storlogen. Hvert 4. år behandle saker til det kommende Storlogemøtet

- Møte i september/oktober hvor en spesielt tar for seg saker på det kommende Storembetsmannsmøtet

- Møte i november/desember – gjerne sammen med Rebekka Distriktsråd i Distriktet – hvor en har en gjennomgang av saker som ble behandlet på Storembetsmannsmøtet

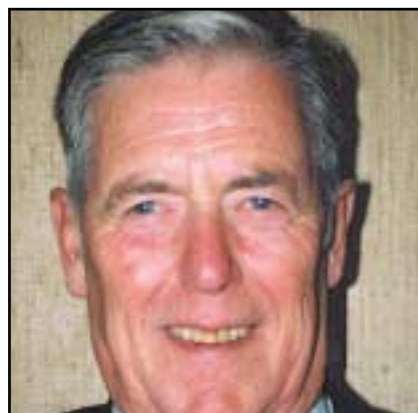
- Møtet skal ha en maksimal varighet på 2 timer.

DSS Ole-Johan Bay Gundersen

DSS Gurli Skattum

DSS Hans Paul Hansen

Odd Fellow Torget

Odd Fellow Torget: Annonsering, adresseforandringer, oppsigelser, endrede persondata etc:

Bransje/Firma	Kontaktperson	Telefon	Postnummer
ADVOKATER Advokatene Aspeflaten, Løitegård & Frønstrup Advokat Bengt A Pedersen Advokatfirmaet Vestrheim & Thu AS	Lars Aspeflaten Bengt A Pedersen 900 20 090/77 60 51 05 Tom-Erik Vestrheim 935 39 135 51 42 05 40	35 55 41 70 60 51 05 42 05 40	3901 PORSGRUNN 9008 TROMSØ 4353 KLEPP st.
ANTI-KVARIATER Brukte bøker www.bokmarkedet.no	Hans Andreas Holth	990 37 345	0475 OSLO
ARKITEKTER Arkitekt MNAL Birger Bjørnstad Arkitektfirma	Atle Ustad Birger Bjørnstad	22 59 28 56 33 46 93 12	0360 OSLO 3229 SANDEFJORD
AVFETTINGSPRODUKTER OK Kjemi Drammen AS	Sven Karlsen	32 80 10 70	3003 DRAMMEN
BANK•FINANSINSTITUSJON Haugesund Sparebank	Odd Tofte	52 70 50 00	5527 HAUGESUND
BEGRAVELSESBYRÅER Odd Abbedissen Begravelsesbyrå	Odd Abbedissen	55 15 40 90	5147 FYLLINGSDALEN
BENSINSTASJON Esso Sandmoen – Dag og Natt www.essosandmoen.no	Jan Erik Jacobsen	72 84 88 65	7072 HEIMDAL
BILGUMMI Western Bilgummi AS Polar Dekk AS www.polar-dekk.no	Kjell Western Bjørn Finjord/Alf Bjørn Finjord	32 22 74 00 77 07 97 70	3400 LIER 9498 HARSTAD
BILSALG Nymo Bil AS	Kjell Nymo	75 50 79 00	8041 BODØ
BLOMSTER Operablomsten Orchidee Blomster – blomsterdekoratørmester Fredrikstad Blomster Drivhuset Os Blomsterservice	Bjørn og Berit Grøtlien Kathe Gro Aas Inger Johanne Berntsen Asbjørn Langvik Anders Opskar	22 42 10 90 22 20 77 27 69 31 03 33 51 55 66 84 56 30 15 90	0181 OSLO 0178 OSLO 1607 FREDRIKSTAD 4021 STAVANGER 5201 OS
BOKHANDEL Stange Bok og Papir A/S Stjørdal Bokhandel A/S stjordal.bokhandel@start.no	Franck Tønseth Svein Erik Schefte	62 57 18 96 74 82 43 85	2335 STANGE 7501 STJØRDAL
BRANN- OG VERDISIKRING N.R. Brannsikring A/S	Steinar Jansen	52 71 73 44	5501 HAUGESUND
BRANNBILER OG UTSTYR Braco AS	Einar Glenthøj	32 22 66 70	3420 LIERSKOGEN
BRODERIER Fredrikstad Broderiforretning	W Solberg	69 31 28 51	1607 FREDRIKSTAD
BYGG – ANLEGG To gode naboer Nielsen Bygg A.S www.nielsenbygg.no	Emil Rakoczy Kevin Hunter Nielsen	915 68 673 915 50 213	9285 TROMSØ 0657 OSLO
CATERING OG SELSKAPSMAT Reidar´s Selskapsmat	Reidar Larsen	51 52 23 22	4001 STAVANGER
DAMEKLÆR Zig Zag	Reidun Persson	22 43 06 90	0157 OSLO
DAME- OG HERREKLÆR Eva´s Tekstil & Utstyr Hauge & Co AS Petersons klæder – dresser/kjole/hvitt T. S. Adolfsen AS – Klær for mannfolk VIC – Hamar	Gunnar Vikse Per Hauge Olle Peterson Tor S Adolfsen John Øveraas	52 72 47 77 51 89 59 89 0046 52 61 05 58 51 67 40 80 62 52 38 63	5500 HAUGESUND 4006 STAVANGER 45221 STRØMSTAD 4306 SANDNES 2317 HAMAR
DATA-IT Diode	Emil Rakoczy	915 68 673	9285 TROMSØ
EIENDOMSMEGLING-FORMIDLING Saga Eiendomsselskap AS Arve Feet AS	Johanna Skarpenes Arve Feet	51 55 85 39 23 25 44 88	4042 HAFRSFJORD 0282 OSLO
ELEKTRO/AUTOMASJON EAS-Automation AS www.eas.no	Thorodd Skontorp	33 35 72 04	3166 TOLVSRØD
FERIE OG FRITID Feriehus ved fransk Riviera til leie (Nice/Cannes) Feriehus i Spania – ved Torre Vieja – rimelig til leie Ny leilighet m/Middelhavutsikt og basseng i Nice til leie	Einar Åstorp Morten Hedenstrøm Egil Aass	913 33 503/22 43 09 49 64 95 79 36 92 46 71 37	0264 OSLO 1555 SON 0280 OSLO
FILM-FOTO-VIDEO Fotoservice A/S	Dag Magne Søyland	51 58 68 27	4023 STAVANGER
FLYSELSKAP KATO AIRLINE AS	Torlaug Karlsen	76 98 13 80	8536 EVENES
FRISØRER Art Beauty Cut Ernst Frisørsalong Lille Salong	Inger-Lill Bjerke Reidun Sundbø Lill Kraft Johnsen	909 53 399 38 02 29 49 22 35 65 13	0567 OSLO 4612 KRISTIANSAND 0173 OSLO
GALLERI•RAMMEVERKSTED Hantho Galleri og Rammeverksted	Karl Johan Hantho	52 72 99 90	5527 HAUGESUND

Bransje/Firma	Kontaktperson	Telefon	Postnummer
GJESTEGÅRD Storli Gard www.storligard.com	Elin og Harald Storli	72 42 37 14	7340 OPPDAL
GLASSMESTERE Glassmester A Schøyen SNE Glasservice A/S	Thore Schøyen Einar Rafoshei-Klev	22 20 01 05 38 26 16 21	0182 OSLO 4519 MANDAL
GRAFISK PRODUKSJON Njord Kompetanse	Jon Esben Johnsen	67 53 74 48	1344 HASLUM
GULLSMED Odd Inge´s Gull & Sølv AS Opro Produkter AS, emaljeverksted (merker og emblemer)	Odd Inge Bøe Ole Petter/June Rasch-Olsen	52 72 42 89 22 17 50 50	5501 HAUGESUND 0184 OSLO
HOTELL Bardu Hotell Quality Hotel Arcticus Hotel Neptun Mosjøen Hotell AS	Patricia Sørensen Kjell Solheim Hermann Loftheim Bård Bergrem	77 18 59 40 77 04 08 00 52 71 44 55 75 17 11 55	9365 BARDU 9480 HARSTAD 5500 HAUGESUND 8651 MOSJØEN
HYBLER/HYBELLEILIGHETER A/S Stortingsgt 28	Svein Solberg	22 01 20 40	0161 OSLO
KALOSJER Active Products as www.kalosjer.no	Håvard Korsvold	913 56 735	0712 OSLO
KONTORMØBLER OG AV-UTSTYR Kontor- og AV-utstyr www.kontorav.no	Thorstein Eriksen 456 30 627	55 24 70 40	5131 NYBORG
KRANER, TALJER OG LØFTEUTSTYR Munck Service A/S	Ole Skrondal	70 18 90 40	6050 VALDERØY
KUNSTHÅNDVERK VIVIS-VEV	Vivi B Støver	75 51 60 90	8020 BODØ
KVALITETSSIKRING – SERTIFISERING Abacare jpetters@online.no	Jan Werner Pettersen	913 55 086	0694 OSLO
LÅSEMED Alarm- og Låsservice Rolf Hemer AS www.hemer.no	Arne Hemer	22 37 48 77	0557 OSLO
MAKE UP/TATOVERING Art Beauty Cut	Inger-Lill Bjerke	909 53 388	0567 OSLO
MALERMESTERE Velde´s Malerservice og Fargehandel	Jan Erik Lima Velde	52 82 47 50	4276 VEDAVÅGEN
MURMESTERE Hedmark Murmesterforretning A/S	Einar H Hernes	62 81 49 23	2212 KONGSVINGER
OPTIKERE OG URMAKERE Ole M Karlsen Ur & Optikk	Ole M Karlsen	69 34 59 50	1653 SELLEBAKK
PORTTELEFONANLEGG Alarm- og Låsservice Rolf Hemer AS www.hemer.no	Arne Hemer	22 37 48 77	0557 OSLO
REGNSKAPSTJENESTER Bedriftstjeneste A/S – Aut. regnskapskontor, EDB, salg, support Dønland Regnskapservice A/S E-post:akd@donland.no	Viggo Bjørk Arne-Kristian Dønland	52 80 88 80 77 60 69 30	5501 HAUGESUND 9002 TROMSØ
REISEBYRÅER Oppland Arrangement AS	Anders Lunde	61 12 06 00	2890 ETNEDAL
REKLAMEBYRÅER Embla Reklamebyrå	Tor Håland	52 73 80 50	5522 HAUGESUND
REVISORER Statsaut revisor Steinar B Syvertsen	Steinar B Syvertsen	32 89 44 50	3018 DRAMMEN
RØRLEGGERE Moderne Rør Service a.s Trond Foss A/S	Roger J Tuverud Trond Foss	90 13 18 44 22 26 13 30	0491 OSLO 0667 OSLO
STORLEGGERFORRETNING A/S Tindeland Rør – Aut Rørlegger Larvik Rørhandel A/S	Jens-Petter Engh Arne W Tindeland Kåre Andersen	35 55 57 66 971 81 350 33 18 18 00	3917 PORSGRUNN 5500 HAUGESUND 3251 LARVIK
SIGARER OG PIPER Tobakk Sørensen	Fritjof Sørensen	55 31 67 21	5014 BERGEN
SKADEDYRKONTROLL Østlandske Skadedyrkontroll	Petter Hansen	69 16 69 51	1700 SARPSBORG
SNEKKERE Jøndal & Hoff A/S	Jan Jøndal	67 98 05 20	1472 FJELLHAMAR
STORKJØKKENUTSTYR HUMA CATERTEC AS www.HUMA.no bjorn@huma.no	Bjørn Steinar Olsen	22 62 61 60	0659 OSLO
TAKSTMENN Takstenteret Murmester Willy Preintoft AS	Per Egil Ilsaas Willy Preintoft sr	67 11 57 75 22 52 41 00	1319 BEKKESTUA 0282 OSLO
TRANSPORT Jørgen Langum Transport -lastebil med kran	Jørgen Langum	928 41 974	3019 DRAMMEN
TRUCKER Materialhåndtering AS	Jørund Woll	67 18 67 00	1309 RUD
TRYKKERI Gløsmyr Trykk A/S Karmøy Trykkeri	Asbjørn Gløsmyr Otto Jarle Hydle	35 59 56 99 52 84 86 86	3735 SKIEN 4291 KOPERVIK
VAKTSELSKAPER Securitas AS	Tore E Nilsen	38 00 22 00	4626 KRISTIANSAND
VIDEO OG TV-PRODUKSJON AV-Team www.av-team.no	Bjørn Bremdal	35 55 25 33	3905 PORSGRUNN

Vil du støtte Odd Fellow Bladet?

Tegn en annonse i Odd Fellow Torget!

Bestillingsliste for Odd Fellow Utstyr:

Det tas forbehold om prisendringer. Ved bestillinger under kr 100, tillegges et gebyr på kr 30,-. Porto tillegges.

Art nr	Betegnelse	Antall	Pris
1002	Regalieveske i skinn for søstre og brødre	kr 572,-
1005	Skopose i skinn for søstre og brødre	kr 642,-
1018	Tennisskjorte hvit, str L	kr 95,-
1021	Thomas Wildey-bilde	kr 490,-
1028	Slips, silke, grått m/kjedeledd, til privat bruk	kr 220,-
1029	Slips, burgunder m/ kjedeledd, til privat bruk	kr 85,-
1031	Sort slips med hvite kjedeledd til logebruk	kr 110,-
1032	Mansjettknapper i hvit emalje og gull (tre kjedeledd)	kr 533,-
1033	Skjorteknapper for livkjole, hvit emalje og gull (tre kjedeledd)	kr 515,-
1034	Halsgropsmykke for søstre, gull	kr 210,-
1035	Jakkemerke i gull, liten størrelse	kr 280,-
1036	Forgylt jakkemerke, stor størrelse	kr 113,-
1037	Sort skinnbelte, tre kjedeledd på spennen	kr 409,-
1038	Slipsnål, forgylt, tre kjedeledd	kr 160,-
1039	Slipsnål, hvit emalje, tre kjedeledd	kr 250,-
1041	Rebakkfigur	kr 340,-
1042	Tresokkel til Rebakkfigur	kr 50,-
1043	Lyssokkel til Rebakkfigur	kr 162,-
1051	Lenkering for brødre (oppgi ringmål:	kr 1 210,-
1052	Lenkering for søstre (oppgi ringmål:	kr 840,-
	For ringer er det ca 4 ukers leveringstid		
1070	Silkeskerf dame m/kjedeledd, 90 x 90 cm	kr 280,-
1061	Hansker skinn hvite, størrelse 6 1/2, 7, 7 1/2, 8 (str	kr 180,-
1062	Vanter, crêpe hvite, one size	kr 72,-
1066	Livkjoleskjorte, (str	kr 520,-
1067	Hvit skjorte, (str	kr 280,-
	For skjorter kan det være opptil 8 ukers leveringstid		
1068	Paraply Herre sort m/kjedeledd	kr 100,-
1069	Paraply Dame sort m/kjedeledd	kr 100,-
0176	Båtflagg/gjesteflagg	kr 90,-
0177	Båtvimpel	kr 90,-

Navn: *Odd Fellow Utstyr*
 Postadresse: *Stortingsgaten 28*
 Postnr/sted: *0161 OSLO*
 Telefon dagtid: *Tif.: 22 83 92 50*
 Fax: 22 83 81 88
 E-post: of.utstyr@oddfellow.no

0161 0205

Estland er en reise verd

37 forventningsfulle søstre fra Rebekkaloge nr 101 Birgitta i Sandnes var på besøk i Estland 4. til 8. mai. Søstrene hadde et sterkt ønske om å besøke Birgittinersøstrenes nye kloster og gjestehjem som ligger i Piri-ta i utkanten av hovedstaden Tallin. Her bor klostersøstre fra forskjellige land. Noen hører hjemme i moderklosteret i Roma. Dette så vi med et gjenkjennende blikk da søstrene åpnet porten for oss. Da kom det minner frem fra vårt opphold i Birgittaklosteret i Roma i 1998.

Ruinene av det gamle Birgittinerklosteret fra 1400-tallet her på samme sted, er godt bevart. Nonneklosteret på den ene siden av kirken, og munkeklosteret på den and-

re. Det nybygde klosteret er både gjestehjem og retreatsenter, og må drives slik at det skaffer inntekter til driften.

Etter Ordenens Landssak 2003 til byggingen av SOS-barnebyen i El Salvador var Rebekkasøstrene svært interessert å besøke en barneby for å se hvordan en slik fungerte. I SOS-barnebyen Keila ble vi vennlig mottatt og vist rundt. Byen er hovedsaklig bygget av svenske og norske gaver. Vi kom på besøk dagen før morsdag. I barnehagen holdt de små på med å lage kaker til mødrene sine. De større barna var på skole. Vi hadde kjøpt med oss volleyballer og volleyballnett. Dette vakte stor jubel både blant barn og voksne.

Barnebyen lå i trivelige omgivelser hvor barna får en trygg oppvekst, omsorg, kjærlighet og utdanning. Det er en god opplevelse for norske Rebekkasøstre å se hvor godt barna ble tatt vare på og gitt en trygg fremtid.

Vår dyktige, norsktalende guide tok

oss med til den godt bevarte gamlebyen i Tallin: Vi husker hvor viktig Sangfestivalplassen var under «den syngende revolusjon» i 1991 da Sovjetstyret ble vraket. Vi besøkte også Sommerpalasset til tsaren Peter den Store og et folkemuseum hvor gamle bygninger fra forskjellige deler av Estland var restaurert og fortalte sin historie.

Estland er på størrelse med Danmark, og landskapet er ganske flatt. Et av landets høyeste punkt er TV-tårnet på 170 meter. Det ble bygget av russerne under okkupasjonen. På klare dager kan man se over til Finland. Vi var også så heldige å bli invitert på privat besøk i en restaurert gammel mølle beliggende idyllisk til ute på landet. Vår logesøster og tilrettelegger av turen, Solbjørg Sørgård og hennes mann, lot oss oppleve noen festlige timer på dette sjarmerende landstedet. Esterne har alltid gjennom skiftende regimer visst å ta godt vare på kunst og kultur. Dette preget den gedigne oppsetningen av balletten Svanesjøen. Dette er klassisk ballett på sitt ypperste.

Selv om Estland ikke ligger så langt borte fra Norge, har det virket fjernt for de fleste inntil de senere årene. Men nå øker antallet turister.

Vi for vår del er takknemlige for at vi fikk anledning til å få et lite innblikk i dette landet, dets historie, sosiale liv og kultur.

Terningkast

enten går av støvleskaftene etter et perfekt måltid, eller dømmer matstedet nord og ned. Men stakkars den restauranteieren som får terningkast 2. Han står jo i fare for å miste kundegrunnlaget og levebrødet. Hvis ansvar er det? Ettersom det er snakk om smak og behag blir jo mange av disse karakterene temmelig subjektive

Vi er nettopp ferdige med et stortingsvalg. Og ikke minst en valgkamp av variabel kvalitet. Alle medier har vært fulle av politikk, mens tv har vært den store kamparenaen. Det er forstemmende og litt trist å se at de som får høyeste poengsum på terningen, oftest er de som «kjefter» mest og snakker høyt i debatten. Politikere som forsøker å være saklige i sin argumentasjon faller igjennom. Da er det ikke mye å skåre på spilleterningen.

Ord som skittkastning og sjikane er ikke lenger fremmedord i den norske offentlige debatten, tatt i bruk av våre fremste politikere

Det er to typer aktører i dette sirkuset. De som deler ut karakterer i form av terningkast og de som er prisgitt karaktergiverne. Naturligvis må offentlige personer, politikere som næringslivsfolk og kjendiser, tale rampelyset på godt og vondt. Men jeg synes vi nærmer oss sperregrensen for hva som er tillatt. Karakterer for personlig utseende og sjikaning hører ikke hjemme i noen offentlig debatt eller arena. Det er ikke alt som er show.

Jeg nevnte to typer aktører. For å holde oss til det politiske

miljøet og til våre fremste politikere, altså de som styrer Norge. Det er disse som ønsker og skal opptre med politisk ansvarlighet. Men det handler også om ansvarlighet i forhold egen oppførsel. Om å opptre med verdighet og anstendighet i forhold til sine medmennesker, enten det er en politisk motstander eller den vanlige mann i gaten. Verken politikere – eller vi andre må opptre på en slik måte at vi trækker på hverandre og mister respekten for hverandre.

Kjære ordenssøsken. Vi må stadig minne hverandre om hva vi som søstre og brødre i Odd Fellow Ordenen står for. Vi er ikke bedre enn andre og kan sikkert bli fristet til å trå over streken i opphetede situasjoner. La oss derfor ikke glemme våre etiske retningslinjer i vår hverdag og omgang med medmennesker. Som søstre og brødre bør vi møte alle mennesker med toleranse og vilje til forståelse. Nestekjærlighet, menneskeverd, rettferdighet, omsorg og medfølelse er begreper vi skal ha som vår lederråd.

I Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Hanna-Kari Thue

Kjære leser . . .

John Fredriksen fra Vålerenga er Norges rikeste mann gjennom tidene.

John Fredriksen er sikkert intelligent, smart, dyktig, og at han tjener penger er hevet over tvil.

Men jeg har aldri sett en eneste avis eller publikasjon som har slått opp noe om hvem som er vinneren i de verdier som vår Orden ønsker å etterstrebe.

De kriterier mediene søker etter er som oftest penger, makt, velkleddhet og sex.

Vår Orden kunne heller spørre etter:

Hvem er Norges mest nestekjærlig mann og kvinne?

Hvem er det som gjør mest for sine venner?

Hvem er det som trer til siden og gleder seg ved andres fremgang?

Vår Orden er en del av samfunnet og om vi vil eller ikke farves vi av samfunnet på godt og ondt. Det er å stikke hode i sanden å tro at ikke også vi vurderer etter samfunnets kriterier. En rik bror eller en søster med makt er jo ikke å forakte. I alle kretser gjør man seg nytte av «name dropping» og statuslån. La oss både erkjenne det og si det som et er.

Men hvordan vurderer vi Vennskap, Kjærlighet og Sannhet?

Har hver enkelt av oss prøvet og hatt til mål å ofre noe på vennskapets alter?

Er vi bare medgangsvener og ikke motgangsvener?

Er vi virkelig villige til å bringe kjærlighet der hatet råder?

Det kan koste mer enn det smaker å bringe sannhet der villfarelsen råder.

Det er lett å telle penger. Det merkes fort hvor makten er. Vi aner raskt den kostbare garderobe og de fleste har gode antenner for sensualitet.

Foto: JEJ

Men hvor er Børsen for vår Ordens verdier?

Det er trist at vi ikke ser mye av det i vårt søkkrike og maktfulle samfunn. Kanskje var det bedre før, men slett ikke sikkert.

I disse verdivalg blir vi stående ganske ensomme i våre verdidommer. Vi glemmer dem fort dersom vi ikke hele tiden er dem bevisst.

Enhver OM sier innledningsvis i hvert logemøte med hvilken hensikt vi er kommet dit. Og minnes vi hva som står i Ordenens formålsparagraf, så heter det at «ord ikke er nok».

Så er det utfordringen til enhver av oss å handle i samsvar med våre grunnsetninger. Hvor vanskelig det er vet bare den som har prøvd.

Kanselliets
telefoner:

Ordenskanselliet

22 83 92 40

Telefax:

22 83 81 88

epost: odd.fellow@oddfellow.no

Kansellisjef:

22 83 92 48

Odd Fellow utstyr:

22 83 92 50

Kansellisjef:

22 83 92 48

Odd Fellow utstyr:

22 83 92 50

Odd Fellow Biblioteket og Museet er åpent hver onsdag kl 10–14, og etter avtale med bror Stor Arkivar Sverre Hjetland

Utenlandske
adresser:

Odd Fellow Gruppen

Costa Blanca

v/Trygve Romsloe

Cami Vell D'Altea, 72 (3-BA)

ES-03581 ALBIR (Alicante)

Tlf 00 34 96 68 74 782

Epost: romsloe@terra.es

Møtested: Den norske klubben

Costa Blanca, Alfaz del Pi

Odd Fellow foreningen

AMISTAD

v/Ernst Flom-Jacobsen

Torreblanca Marine Fase XIII

Bloque 1 No 10

Calle Cupido

03188 Torrelamata (Alicante)

Tlf/faks 00 34 96 69 21 509

Epost: ERNSTSL@terra.es

Møtested: Rest. Los Arcos

Odd Fellow-klubben

Tre Kjedeledd

Tres Encanadados

v/Harald Skjærgård

Bahia Azul Apt. 307

35130 Puert Rico

Gran Canaria

Tlf.: 00 34 92 87 25 008

Møtested: Hotell Teraza Mar

Puerto Rico

Neste nr:
oktober

B-Blad

Returadresse ved *varig* endring:

Odd Fellow Bladet
Stortingsgaten 28
0161 OSLO

Foto: JEJ

To dikt

En dalene dag,
en stakket stund,
har legemets liv vi til gave.
Og slektene skifter
som løv i lund
i jorden frodige have.
Så synker vi stilt,
så har vi vårt sted
blant tusene glemte grave.

Johannes Johnson 1906

Naturens skaperhånd har kviletid nå
fra sin malerpalett,
innbyr til ro og harmoni
i sensommerens stemning
skapt av lysets mykhet

Fjærlette skyer i drømmesvevn
får annet driv, mot horisonten
mørkere tyngre
som mettet av dagers yrende liv
og netters kjærlige varme

Ennå-
om enn for bare en stund
kjenne luftens lune drag
som varsomt rasler i
aspeløvet
Randi Gjøl Hjelvik